

Název pohádky: **O Honzíkovi a líném pantátovi**

Autor: Markéta Jurišicová

Loutky obsazení: kašpárek, Honzík, pantáta, hajný

Doba hry: 9 minut (bez výměny kulis)

1. obraz – **Vesnice**

scéna č.7, osvětlení bez filtrů, Honzík klepe na dveře domu a ptá se po noclehu a práci

Honzík	Klepe	Pozdrav Pánbůh, pantáto, nepotřebujete do stavení pacholka?
	Zevnitř domu	No, ty by si tak byl k čemu. Vždyť jsi jako věchýtek. Tu máš chleba, ale práci pro tebe nemám.
Honzík	Sedne si na kraj scény a začne plakat	
Kašpárek	Přichází a zpívá si	Dobry den děti! To se nám dneska ale udělalo krásně co? Ale poslouchajte, jako bych slyšel něčí pláč (rozhlíží se kolem), kdo to tu jenom může plakat? Á, to jsi ty kluku? Jakkpak ti říkají, a co jsi provedl že brečíš?
Honzík	Popotahuje nosem	Nic jsem neprovedl. Jmenuju se Honzík, jsem sirotek a nemám kde bydlet. Nikde mě nechtějí. Prý jsem malý a nic nedokážu, ale já umím všechno, opravdu.
Kašpárek	Přisedne si	Aj, to je lapálie. To je těžká věc najít službu, když je někdo tak malý a hubený jako ty. Ledaže ..., ledaže bys to zkusil tam na kopci za vesnicí u jednoho pantáty, ale nevím jak pořídíš. Je to největší lenoch v okolí, sám neudělá nic, jenom se vyvaluje v posteli. Tam by ses nadřel a nevím, jestli bys to zvládl.
Honzík	Vyskočí a nadšeně	Ale to víš, že bych to zvládl. Jdu tam.
Kašpárek	Rozhodně	Jdu s tebou. Mám o tebe trochu strach.

2. obraz – **před pantátovou chalupou**

scéna č.1, bez světelných filtrů, kašpárek s Honzíkem jdou k chalupě, nasupeně přichází hajný

Kašpárek	Ukazuje na chalupu	Tak, tady to je. Chalupa je to pěkná, ale všude kolem je nepořádek, dobytek bučí hlady a pole je neoseté. Škoda mluvit.
Hajný	Naštvaně	To jsem ještě neviděl. Chlap jako hora, ani z postele nevstane a nechá se obskakovat jako malé děcko.

	Odsupí pryč	Přivezl jsem mu dříví a on prý jestli bych mu ho nenasekal a neschoval pod střechu, aby mu nezmoklo. Copak to je moje práce?! Tak ať si najde nějakého pacholka, lenoch jeden líná. Ať je starý jak je starý, potřeboval by nejspíš pořádně nařezat řemenem za to svoje věčné vyvalování.
Honzík	Radostně	Slyšel jsi? Potřeboval by prý pacholka.
Kašpárek	Pochybovačně	Ty chceš štípat dříví?

Společně jdou dále k chalupě

3. obraz – uvnitř stavení

scéna č.10, osvětlení bez filtru, pantáta leží v posteli, Honzík klepe na dveře

Pantáta	Nahlas	Dále, je otevřeno.
Honzík	Vejde, hlasitě	Pozdrav Pánbůh pantáto, přišel jsem k vám, že prý hledáte pacholka. Umím všechno, štípat dříví, o dobytek se postarat, vařit a vůbec všechno, co je třeba.
Pantáta	Posadí se v posteli	Pacholka, že hledám? Hmm. A říkal jsi štípat dříví?
Honzík		Ano, dříví, to je moje specialita.
Pantáta	Kroučí hlavou	No, tak dobře. Právě mi přivezli dřevo a já jsem nějaký slabý. Začni štípat, sekera je v dřevníku na dvorku. Já si zatím trochu schrupnu.
Honzík	Radostně	Provedu pantáto. (odchází za kašpárkem, který stojí u scény)
Kašpárek	Odcházejí, ozývají se rány od sekery	Když už jsem tě do toho uvrtal, tak ti s tím dřívím pomůžu. Pantáta zase spí, ničeho si nevšimne.
Honzík	Vchází zase dovnitř, hlasitě	Tak pantáto, dříví je složeno. (zívne, zatímco bude pantáta u okna, sedne ke stolu a usne)
Pantáta	Udiveně Stmívá se, rozední se	Cože, za takovou chvíli? (jde k oknu, otočí se k spícímu Honzíkovi) A ježda, ty jsi mi tu hošíku usnul. No není divu, vždyť jsi jako věchýtek a ta hromada byla velká. Co s tebou? (opatrně vezme Honzíka a uloží ho do své postele, sám si lehne na zem)
Honzík	Probudí se, vyskočí	Kde to jsem, čím je to postel, jak jsem se tu dostal?
Pantáta	Probudí se	Á,už ses vyspal? Usnul jsi mi včera jako špalek.
Honzík	Omluvně, vyskakuje z	Promiňte, omlouvám se, už se to víckrát nestane. Já jsem nechtěl.

	postele	
Pantáta	Leze do postele	To nic, však jsi taky udělal obrovský kus práce. Zasloužil sis pořádně se vyspat.
Honzík	Odběhne pryč, vrací se s plným vědrem, ztěžka jej nese	
Pantáta	Chvíli ho pozoruje, pak se pomalu zvedá z postele	Ukaž, pomůžu ti s tím, vždyť to sotva táhneš. Je to pro tebe moc těžké.
Honzík	Brání se	Ale ne, jen ležte, já to zvládnu. Vždyť jsem říkal, že umím všechno.
Pantáta	Nekompromisně	Ukaž, udělám to sám. Ty dojdi raději pro roští do lesa, aby bylo co na podpal.
Honzík		Dobře, hned tam zaběhnu a pak nachystám něco k jídlu. Jen si klidně odpočiňte, pantáto. Jsem zpátky coby dup. (Odběhne)
Pantáta	Lehne si zpět do postele, mluví si pro sebe	Ten škopek byl pěkně těžký. Ten klučík má ale kuráž, kdo by to do něj řekl. Líbí se mi, bude tu s ním veselo.

4. obraz – na louce u lesa

scéna č. 1, osvětlení bez filtrů, Honzík přichází od chalupy, zpívá si „Já do lesa nepojedu“, naproti mu jde Kašpárek

Kašpárek	Radostně	Honzíku! To jsem rád, že tě vidím. Celou noc jsem pořádně nespál. Jak to všechno dopadlo? Už jdeš od něho pryč, nebo tam zůstaneš?
Honzík	Směje se	Kam bych od pantáty chodil? Mám se tam dobře. A dokonce jsem zjistil, že to s tou jeho leností vůbec není tak špatné, jak jsi říkal.
Kašpárek	Udiveně	Cože?
Honzík		Představ si, že jak jsem byl včera po tom štípání dřeva celý unavený, tak jsem asi u stolu usnul. A hádej co?
Kašpárek	Netrpělivě	No nevím, nenapínej mě.
Honzík		Ráno jsem se probudil v jeho posteli.
Kašpárek	Zděšeně	Tys mu tam vlezl?
Honzík		Ne, pantáta spal na zemi, sám mě do postele odnesl, abych se prý po té lopotě pořádně vyspal.
Kašpárek		Cože? On vstal? A odnesl tě? Tomu nevěřím. To se ti jistě zdálo.
Honzík		Nic se mi nezdálo. A pak taky ráno, když jsem nesl do kuchyně plné vědro vody, znovu vstal a odnesl ho

		místo mě.
Kašpárek		Ty si ze mě děláš legraci, já ti na to neskočím, já tedy ne.
Honzík		Jak myslíš, ale je to pravda pravdoucí. Teď už ale musím jít pro roští, počkej tu na mě.
Kašpárek		Jak říká pantáta, trošičku si tu zdřímnu, jsem hrozně unavený.
Honzík	Odchází a zpívá si	
Kašpárek	Lehne si a spí	
Honzík	Není ho vidět, jen slyšíme jeho zpěv a náhle výkřik	Ááááá!.....
Kašpárek	Spokojeně spí, občas se převrátí	
	Během této scény se postupně ztlumí světlo.	
Pantáta	Jde ke Kašpárkovi	Hej ty, neviděl jsi tady takového malého hošíka?
Kašpárek	Probouzí se	Cože? Koho? Hošíka? Jakého, Já to jste vy pantáto? Vy jste vyšel z chalupy? Vždyť jste prý nevylezl už alespoň přes rok?
Pantáta	Nazlobeně	Babské tlachy! Tak viděl nebo neviděl?
Kašpárek		Myslíte Honzíka?
Pantáta		Ano, ty ho znáš? Tak kudy šel?
Kašpárek		Šel tudy, do lesa, prý pro roští. Proč ho hledáte? Něco provedl?
Pantáta		Nic neprovedl, ale za chvíli bude večer, mám o něho strach.
Kašpárek	Rozhlíží se kolem sebe	Máte pravdu, už se začíná šejt. To jsem tak dlouho spal? Že by se mu opravdu něco stalo?
Pantáta	Rázně	Tak tady nebudeme klábosit a jdeme ho hledat dokud je ještě světlo. Ty běž tudy, já půjdu tam. Kdo ho najde, zavolá toho druhého.
	Oba odejdou, z lesa se ozývají jen jejich hlasy	
Kašpárek	Mimo scénu	Vidíte něco?
Pantáta	Mimo scénu	Ne, zatím nic.
Kašpárek	Mimo scénu	Pantáto, pojd'te honem, už jsem ho našel, rychle sem!
Pantáta	Mimo scénu	Ukaž, vezmu ho na záda. (Přichází na scénu, pantáta má Honzíka na zádech)

Kašpárek	Ustrašeně	Všiml jste si jestli dýchá?
Pantáta		Dýchá. Já ho odnesu do chalupy, ty zatím utíkej jak nejrychleji umíš do vsi pro doktora. Tak dělej, co stojíš!
Kašpárek	Rozbíhá se pryč	Už běžím.
Pantáta	Odchází s Honzíkem na zádech k chalupě.	

5. obraz – uvnitř stavení

scéna č.10, bez světelných filtrů, Honzík leží v posteli, v místnosti je Kašpárek a pantáta

Kašpárek	Šeptem	Myslím, že se probouzí. (Oba jdou k posteli)
Honzík	Rozhlíží se kolem, chce se posadit	Kde to jsem? Au, co to mám s nohou? Kašpárku, pantáto, co se stalo? Bolí a pálí mě celé tělo.
Pantáta	Přichází k posteli	Asi jsi uklouzl ze srázu v lese a dost ses podrápal, taky máš zlomenou nohu, ale doktor říkal, že za pár týdnů budeš zase skákat jako zajíc.
Honzík	Vyděšeně	Pár týdnů? Tak dlouho nebudu moct chodit? Co budu dělat? Co jen se mnou bude?
Pantáta		Co by s tebou bylo? Budeš ležet a odpočívat, leží se ti snad v mé posteli špatně?
Honzík	Opatrně	To ne, ale vy myslíte, že bych tady mohl zůstat?
Pantáta		A kam jinam bys chtěl jít, zvlášť se zlomenou nohou?
Honzík		Ale co bude s vámi pantáto, kdo se o vás bude starat?
Pantáta	Naoko se zlobí	Copak jsem nějaká bačkora? Prostě si teď jen vyměníme role. Ty budeš ležet a já budu dělat to ostatní.
Honzík		To přece nejde, vždyť ...
Pantáta	Skočí mu do řeči	Už jsem řekl, já vím, v poslední době jsem toho moc neudělal, ale teď se to změní. A to všechno vlastně díky tobě. Když jsem tě viděl jakou máš kuráž, jak jsi malý a přece dokážeš zastat tolik práce, musel jsem se stydět. Ale teď to napravím. Však jsem taky vždycky neležel jen na posteli a vím co a jak.
Kašpárek	K divákům	Tak vidíte, ono se ne nadarmo říká, že všechno zlé je k něčemu dobré. Honzík neměl kde bydlet a pak se dokonce celý dolámal, ale má teď domov a pantáta se odnaučil jen vylehávat v posteli. Ani to nevěděli, že vlastně potřebují jeden druhého. Popřejme jim, ať se jim tu v chalupě spolu dobře hospodaří a lenost ať k nim už nikdy nenajde cestu zpět.